

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg er af fredningsstyrelsen gjort bekendt med, at styrelsen fra Esbjerg kommunalbestyrelse og fra ministeriet for offentlige arbejder har fået tilsendt lokalplanforslag nr. 111, der indeholder det projekt til lystbådehavn ved Hjerting, som omtales i spørgsmålet.

Ministeriet for offentlige arbejder har som ressortministerium for anlæg på søterritoriet anmodet bl. a. fredningsstyrelsen om en udtalelse.

I overensstemmelse med almindelig praksis har fredningsstyrelsen forelagt sagen for fredningsplanudvalget for Ribe amt.

I anledning af spørgsmålet har fredningsplanudvalgets formand udarbejdet vedlagte notat om udvalgets behandling af sagen.

Det fremgår heraf, at fredningsplanudvalgets stillingtagen til det foreliggende projekt er resultat af indgående overvejelser, og jeg finder ikke, at der er grundlag for at kritisere fredningsplanudvalgets behandling af sagen.

Fredningsstyrelsen vil nu på sædvanlig måde tage sagen op til en selvstændig vurdering og i denne forbindelse drøfte sagen med bl. a. ministeriets øvrige styrelser.

De synspunkter vedrørende en eventuel alternativ placering, der er fremkommet ved beboerprotesterne, vil indgå i overvejelserne på linie med det oplysningsmateriale, der i øvrigt foreligger i sagen.

På dette grundlag vil fredningsstyrelsen afgive en indstilling over for de besluttede myndigheder, dvs. ministeriet for offentlige arbejder, planstyrelsen og Esbjerg kommunalbestyrelse.

Bilag

Fredningsplanudvalget for Ribe amt.

NOTAT.

I anledning af det af MF Uwe Jensen (Ribe a.) i henhold til § 20 i folketingets forretningsorden stillede spørgsmål til miljøministeren vedrørende et lystbådehavnsprojekt i Esbjerg-området (spørgsmål nr. 652), skal jeg som formand for fredningsplanudvalget for Ribe amt oplyse følgende:

Tankerne om etablering af en lystbådehavn i Esbjergområdet går adskillige år tilbage. På et tidligt tidspunkt koncentrerede planerne sig omkring Hjerting nord for Esbjerg, som efter Esbjerg kommunes beregninger

ville være en hensigtsmæssig placering set ud fra tekniske og økonomiske synspunkter.

Allerede i december 1975 drøftede fredningsplanudvalget for Ribe amt et skitsemateriale til 2 alternative placeringer af en lystbådehavn i Hjertingområdet. Udvalget vedtog dengang at udtale, at man på det foreliggende grundlag måtte mene, at den sydlige placering i Hjertingområdet – svarende til den nu aktuelle – måtte være at foretrække, men at en endelig stillingtagen dog måtte forudsætte kendskab til, bl. a. hvilke anlæg på land havneanlægget ville ønskeliggøre, samt de arealkrav, der følger hermed.

I 1977 blev forslaget konkretiseret i Esbjerg kommunes forslag til lokalplan nr. 111 for en lystbådehavn ved Hjerting. Lokalplanforslaget er ikke omfattet af de godkendte midlertidige rammer for indholdet af lokalplaner i kommunen.

I skrivelse af 28. februar 1978 har fredningsstyrelsen anmodet fredningsplanudvalget om en udtalelse over forslaget til lokalplan.

Lokalplanforslaget blev herefter behandlet på udvalgets møde den 6. april 1978.

Udvalget var på mødet – i første række gennem dagspressen – bekendt med, at der fra en del borgeres side er rejst indsigelse imod planen. Disse indsigelser er fremført dels ved et borgermøde, dels i avisindlæg, dels ved skrivelser til de af sagen berørte myndigheder og dels ved en omfattende underskriftindsamling. Udvalget var endvidere bekendt med, at der fra privat side er fremsat forslag til en alternativ placering af en lystbådehavn ved Sædding nord for Esbjerg fiskerihavn.

Det var udvalgets opfattelse, at en by af Esbjergs størrelse – med den interesse, der i dag er for fritidssejls – må kunne tilbyde fritidssejlerne havneplads, og at den i lokalplanforslaget påtænkte placering af havnen ud fra fredningsmæssige hensyn i princippet måtte være acceptabel.

Med hensyn til den i 1966 gennemførte fredning af den eksisterende Strandsti fra strandpromenaden og nordpå langs kysten var det udvalgets opfattelse, at denne fredning ikke burde være til hinder for havneanlægget, idet formålet med fredningen i første række var at sikre almenheden ret til uhindret adgang for gående færdsel langs kyst-